

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/6/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711010145
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5711010145.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2013, v trestnej veci proti obž. M. T. a spol., pre zločin obmedzovania osobnej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaní

M. T.F., nar. X.X.XXXX O. W., trvale bytom N. Č.. XX, T. G. G.,

L. N.Č., nar. XX.X.XXXX O. Ž., trvale bytom M. B. Č.. XX, T. G. G.,

uznávajú sa za vinných, že

22.05.2010 v presne nezistenej nočnej hodine v obci Slovenské Pravno, okres Turčianske Teplice v miestnom pohostinstve zvanom „Sokolovňa“ obžalovaní prišli k poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX, pričom obž. N. mu vykrútil jednu ruku za chrbát a obž. T. ho chytil za mikinu a spoločne ho proti jeho vôli vyvliekli pred uvedené pohostinstvo, kde ho obž. N. jedenkrát udrel päťou ruky do oblasti čela, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, potom ho obž. T. zdvihol a zatriasol za plecía, na čo poškodený znovu spadol na zem a obž. T. z miesta činu odišiel, následne obž. N. opakovane poškodeného udrel päťou ruky do oblasti tváre, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu vonkajšej steny dutiny čeľustnej vpravo, krvácanie do oboch dutín čeľustných a tržné rany na čele, dolnej pere, teda zranenia, ktoré si objektívne vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní minimálne tri týždne, počas ktorých najmä pre svoju bolestivosť obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života,
t e d a

obaja obžalovaní

- spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu, a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím, a na chránenej osobe - dieťati,

obžalovaný L. N.

- inému úmyselne ublížil na zdraví, a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaný L. N.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný M. T.

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX O. W., bytom M. B. Č.. XXX.

obžalovaný L. N.

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1, § 37 písm. h /, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému L. N. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX O. W., bytom M. B. Č.. XXX, škodu vo výške 1.230,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 31.1.2011 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 440/10 zo dňa 28.1.2011 na obv. M. T. a L. N., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných M. T. a L. N.; výsluchom svedka poškodeného B. Y. a svedkov Y. W., B. W., S. Y., V. L.F., Ľ. B., G. Š., W. Q., V. E., W. N., V. N. a V. Š.; prečítaním odborného vyjadrenia znalca z odboru Zdravotníctva a farmácie MUDr. Petra Gémeša, so súhlasom obžalovaných a prokurátora podľa § 268 ods. 2, 5 Tr. por.; oboznámením fotodokumentácie podľa § 270 ods. 1 Tr. por. ako aj prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. Po vykonanom dokazovaní vyhlásil vo veci rozsudok zo dňa 13.1.2012 č. k. 23 T 6/2011-163, ktorým obžalovaného M. T. uznal za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného L. N. zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.; prečinu ublíženia na zdraví

podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

„22.05.2010 v presne nezistenej nočnej hodine v obci Slovenské Pravno, okres Turčianske Teplice v miestnom pohostinstve zvanom „Sokolovňa“ obvinení prišli k poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX, pričom obv. N. mu vykrútil jednu ruku za chrbát a obv. T. ho chytil za mikinu a spoločne ho proti jeho vôli vyvliekli pred uvedené pohostinstvo, kde ho obv. N. jedenkrát udrel päšťou ruky do oblasti čela, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, potom ho obv. T. zdvihol a zatriasol za plecía, na čo poškodený znovu spadol na zem a obv. T. z miesta činu odišiel, následne obv. N. opakovane poškodeného udrel päšťou ruky do oblasti tváre, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu vonkajšej steny dutiny čeľustnej vpravo, krvácanie do oboch dutín čeľustných a tržné rany na čele, dolnej pere, teda zranenia, ktoré si objektívne vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní minimálne tri týždne, počas ktorých najmä pre svoju bolestivosť obmedzovali poškodeného v obvyklom spôsobe života,“

za čo obž. M. T. podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženía a obž. L. N.F. odsúdil podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1, § 37 písm. h /, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženía. Zároveň obž. L. N. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradíť poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX O. W., škodu vo výške 1.230,-Eur a so zvyškom uplatneného nároku poškodeného odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obidvaja obžalovaní. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 16.1.2013 sp. zn. 2To/106/2012 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia poukázal, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní najmä doplníť dokazovanie opätovným výsluchom poškodeného B. Y. ako i svedkov B. W. F. Y. W.; taktiež výsluchom príslušníkov polície, ktorí zasahovali na mieste činu; odstrániť rozpory vo výpovediach svedkov; zistiť, či zranenia poškodeného mohli vzniknúť takým mechanizmom ako uvádzal poškodený resp. svedkovia W. ako aj odstrániť procesné pochybenia. Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Samosudca okresného súdu po oboznámení podstatného obsahu doterajšieho konania, doplnení dokazovania a odstránení procesných pochybení, v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím Krajským súdom v Žiline, opätovne vo veci vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Súd na hlavnom pojednávaní znovu vypočul svedka poškodeného B. Y., svedkyňu Y. W. a taktiež doplnil dokazovanie výsluchom súdneho znalca z odboru Zdravotníctva a farmácie MUDr. Petra Gémeša ako i svedkov nstržm. G. W. a ppráp. V. J.. Nebolo však možné dopočuť vo veci svedka B. W., nar. XX.X.XXXX, nakoľko svedok dňa XX.X.XXXX zomrel. V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaní M. T. a L. N. sa dopustili skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Obžalovaný M. T. sa k spáchaniu činu čiastočne priznal. Potvrdil, že bol v Slovenskom Pravne na diskotéke v Sokolovni, bol tam sám, popíjal pri bare, trochu aj tancoval. Všimol si tam aj N.. Mal síce vypité, ale všetko si pamätá. Ďalej vypovedal, že obž. N. prišiel za ním a povedal mu, aby išiel s ním. On sa ho ani nepýtal načo a šiel za ním do sály. Keď vošli do sály, N. začal poškodeného ťahať von, myslí, že mu vytočil ruky dozadu. Ako Y. vyvádzali, tak ho držali obaja - L. N. za ruku (asi ľavú) a on za mikinu, za kapucňu. Nevedel však, že N. chce Y. biť. Vonku potom Y. chytil oboma rukami za plecía, zatriasol ním a ešte hovoril, že "kvôli tebe mám starosti". Ako poškodeného držal, tento stál oproti nemu bokom, myslí, že sa bál a ako s ním triasol, tak sa v podstate sám položil na zem. On Y. vôbec nebil, len ho ťahal, potom odišiel preč,

príčom sa vrátil asi o 5 minút. Poškodený stále ležal na zemi, celkom jasne to nevidel, lebo tam bolo prítómie, ale videl tam L. N., ktorý stál pri poškodenom. N. mu rukou ukazoval a tiež hovoril, aby odtiaľ zmizol, presne si to nepamätá, no povedal niečo ako "kurva zmizni". On mu na to povedal, že "neblázní, nebi ho" a odišiel odtiaľ. Nevidel síce ako N.Č. bije Y., lebo tam bola tma, počul ho ale kričať "nebi ma, nebi ma", počul tiež plieskanie. S Y. tam nebol nik iný len obž. N.. Lútuje, že poškodeného vyťahol von, že bol pri tom. Poukázal, že on poškodeného vyviedol z diskotéky ako občan Slovenskej republiky, lebo videl, že Y. - osoba mladistvá, bol opitý.

Obžalovaný L. N.Č. spáchanie činu od začiatku popieral. Na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal v podstate, že celý večer od cca. 22.00 až do záverečnej 04.30 hod. sa zdržiaval pri bare s kamarátmi a popíjal borovičku, pričom už predtým bol vo vinárni, kde vypil niekoľko pív. Nevie ako Y. utrpel zranenia, taktiež nevie prečo ho obviňuje, nemal s ním žiaden konflikt ani dôvod poškodeného biť. V ten večer nebol s obž. T. v žiadnom kontakte, všimol si ho ako sedel pri vchode do sály a driemal. Nevie prečo ho spoluobžalovaný T. obviňuje, môže to byť z dôvodu, že chce od neho vytriahnuť nejaké peniaze. Viacerí svedkovia môžu potvrdiť, že celý večer bol pri bare, vzdialil sa akurát na WC, ktoré je hneď za barom. Nad ránom odchádzal s V. L.. Až na druhý deň sa dozvedel, že mal niekto zbiť Y., počul že ho mali zbiť W.. Toto sa dozvedel od L. B.G.. Následne počul, že matka poškodeného po dedine rozprávala, že všetko musí zaplatiť, inak pôjde do basy.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Objektom tohto trestného činu je osobná sloboda každého človeka, zaručená článkom 17 ústavy Slovenskej republiky. Bránením v užívaní osobnej slobody sa rozumie taký neoprávnený zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby proti jej vôli, hoci len na krátky čas, ak sa toto obmedzovanie nedá poľahky prekonať (napr. bránenie v slobode pohybu držaním za ruky, zvieraním okolo ramien, zamedzovaním voľného pohybu tým, že skupina páchatel'ov obštúpi poškodeného, uzamknutím v miestnosti a pod.). Ide o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.), ktorý je v ods. 2 zločinom (§ 11 ods. 1, 2 Tr. zák.). Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní minimálne okolo 7 dní. K naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. nestačí, aby páchatel' úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je nevyhnutné, aby aj jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Medzi konaním páchatel'a a spôsobeným následkom musí existovať priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus).

V konaní pred súdom bolo dokázané, že obaja obžalovaní spôsobom ako je popísaný v skutkovej vete rozsudku spoločným konaním inému - poškodenému B. Y. nar. X.X.XXXX, bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu, a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. d/ Tr. zák. tzn. násilím a na chránenej osobe - dieťaťi. V zmysle ust. § 127 ods. 1 Tr. zák. sa pritom dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak nenadobudla plnoletosť už skôr. Obžalovaný L. N. sa navyše dopustil aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví, a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi. Súčasne v jednočinnom súbehu naplnil aj zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vzhľadom na to, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Pokiaľ ide o obž. M. T., podľa záveru súdu tento svojím konaním naplnil "len" znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. v spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zák. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obž. T. spoločným konaním, po vzájomnej dohode a so spoločným úmyslom s obž. N. ublížil na zdraví poškodenému B. Y..

Svedok poškodený B. Y. pred súdom vypovedal, že v ten večer bol na diskotéke v Slovenskom Pravne v pohostinstve zv. Sokolovňa. Bol tam i s bratrancom B. W. a sesternicou Y. W.. Ako v sále tancoval, chytil ho odzadu L. N.. Chytil ho v oblasti krku. Následne pri dverách ho chytil aj M. T., tento ho držal za kapucňu na mikine. On sa im aj trhal, pričom sa opakovane pypytoval, čo sa deje, čo spravil. Na to mu N. povedal, že "veď uvidíš". Bola tam tma, avšak na diskotéke blikali svetlá. On nevidel N. do tváre, až keď povedal "pod' a uvidíš", tak ho spoznal podľa hlasu. Je si istý, že to bol on. Potom ho vyťahli von nejaké 3-4 metre od vchodu. Tam ho N. udrel päšťou, pokiaľ si spomína tak pravou, a to do oblasti čela. Na

ruke mal prsteň, myslí, že obrúčku. Na ten úder spadol na zem. T. ho potom chytil, zdvihol a zatriasol, na čo sa mu vyšmykol a zase padol na zem. Potom ho ďalej udieral len N., bil ho päšťami na tvár, boli to 3 - 4 údery, tiež mal na tvári otláčenu podrážku od jeho topánky. Poškodený v prípravnom konaní vypovedal, že to bol M. T., ktorý mu dal prvú ranu. V konaní pred súdom zmenil svoju výpoveď v tom smere, že ho bil iba N. a T. ho len zdvihol, zatriasol za plecía, na čo sám spadol na zem. Pri opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 21.5.2013 poškodený najskôr znovu vypovedal, že ako prvý ho udrel T. do tváre - dlaňou alebo päšťou, po čom padol na zem. Potom sa postavil, povedal, prečo ho bijú, a na to dostal ďalšiu ranu od N.. T. povedal, že „kvôli tebe mám problémy“, potom niečo v zmysle „ja ho jebem“ a pobral sa preč. Bolo to za kultúrnym domom Sokolovňa. Potom ako T. odišiel, zase dostával rany. Pamätá si, že tam zrútil nejaký plôtik a potom sa prebral na chodníku, napil sa vlastnej krvi. Bola tam záchranka, dávali mu na krk golier, hovoril, že nemôže dýchať. Ako sa dostal na ten chodník si vôbec nepamätá. Pokiaľ ide o rozpor vo výpovediach poškodeného ohľadne bitia (prvého úderu) zo strany obž. T., poškodený výslovne uviedol, že si už nepamätá, či ho vtedy obž. T. udrel alebo neudrel. Súd preto v súlade so zásadou in dubio pro reo musel vychádzať z verzie pre obž. T. priaznivejšej t.j., že poškodeného iba chytil rukami za plecía a zatriasol s ním. Obžalovaní sú ďalej usvedčovaní výpoveďami svedkov B. W. a Y. W.. Svedkyňa Y. W. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že videla ako bratranca B. Y. šikovali von za Sokolovňu obž. T. a N.. T. ho držal zozadu za krk, za mikinu a N. mu držal ľavú ruku za chrbtom. Poškodený kričal, že "čo som spravil ?" Najskôr títo s Y. išli za Sokolovňu, tam videla ako ho udrel N., počula ako poškodený skríkol. Išla potom za bratom dať mu telefón, aby zavolať policajtov. M. T. odišiel dnu do sály, lebo ho N. vyhnal. Zostal tam s Y. len N.. Videla ešte ako N. prehodil Y. cez plot, tam sa tento postavil a N. ho potom držal a kráčal s ním cez cestu k požiarnej zbrojnici, ktorá je oproti Sokolovni a tam ho zbil poriadne. Za požiarne zbrojnicu už nevidela, no keď prišli policajti Y. tam ležal, vytiahli ho a opreli o múrik. Bol celý krvavý, prišlo mu zle a odpadol. Nevie prečo na polícii uviedla, že ho bil aj T., bola na tom psychicky zle. Keď sa bratranec zotavil, hovoril jej, že ho bil len obž. N.. Ona oboch obžalovaných pozná, N. z videnia, s T. sa aj zdraví. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 9.8.2013 svedkyňa opätovne potvrdila, že videla ako N. a T. vyviedli B. Y. von z diskotéky, pričom ho vyšikovali za Sokolovňu. V tom čase stála neďaleko pri bráne, bolo to možno 4 - 5 metrov. Za Sokolovňu už nevidela, počula však poškodeného zakričať „au“ a tiež kričať „čo som spravil“. Potom videla vychádzať spoza Sokolovne obž. T. a potom aj N., ktorý išiel s Y., tohto držal a viedol ho cez cestu za požiarne zbrojnicu. Vtedy keď prichádzali policajti išla smerom ku ceste a uvidela spoza požiarnej zbrojnice vychádzať obžalovaného N.. Potom policajti doviedli Y., položili ho na trávu, tento bol dobitý, krvavý. Prečo v predchádzajúcej výpovedi uviedla, že videla ako N. bil Y. nevedela vysvetliť. Ona vtedy nekričala, že Y. bije B. W., tento bol s Y. vo vnútri a potom ako telefonovala policajtom bol s ňou vonku, až do ich príchodu.

Svedok B. W. taktiež vo svojej výpovedi pred súdom potvrdil, že boli na diskotéke v Sokolovni spolu so sestrou Y. W. a bratrancom B. Y.. Zrazu T. a N. Y. zobrali, T. ho držal za kapucňu mikiny, N. za ruku a vyviedli ho von. M. zostal na schodíkoch a N. odišiel s B. za Sokolovňu. M. sa išiel pozrieť za ním asi po 2 min., ale N. ho poslal preč. On to videl, bil ho len N., bil ho päšťou do oblasti tváre, raz mu dal aj facku po hlave. Padli tam nejaké slová, „veď ty uvidíš“, padla prvá rana, N. dal poškodenému päšťovku do tváre. N. ešte niečo povedal, dal Y. facku a hodil ho na zem. On potom išiel za sestrou, nech mu podá telefón, aby zavolať policajtov. Keď išiel pozrieť sestru, ako sa vracal tak videl ako N. viedol Y. cez cestu, kde je oproti požiarne zbrojnicu. Prehodil ho cez plot a viedol ho za požiarne zbrojnicu. Sestra Y. podľa neho nevidela celú bitku, videla len to ako Y. prehodil cez plot a ťahal za požiarne zbrojnicu. Sestra zavolať policajtov, títo potom volali sanitku. Keď prišli policajti, N. práve odchádzal spoza zbrojnice. Y. mal rozbitú sánku, rozbité čelo od prsteňa, bol modrý, opuchnutý, mal roztrhané veci. Policajt ho obrátil nabok, aby sa nenapil krvi. Pokiaľ na polícii vypovedal, že nevidel ako Y. bijú, vtedy bol v strese, bál sa, vystresoval ho N.. Pravdivo vypovedal na pojednávaní pred súdom. Vzhľadom na rozpory vo výpovediach týchto svedkov súd vykonal ich konfrontáciu, pri ktorej svedok W. zmenil svoju výpoveď pokiaľ ide o bitku za Sokolovňou, keď vypovedal, že bitku v skutočnosti nevidel, videl ako N. s T. vytiahli Y. zo sály von. Potom ho stiahol N. za Sokolovňu a T. išiel odtiaľ preč. Bola tam tma, počul ako Y. kričí "au, nebite ma, čo som spravil?". On potom išiel ku dverám do Sokolovne, prišla tam sestra, že chce telefón. Išiel s ňou, lebo nevedel koho chce volať a ako prišli na chodník tak videl ako obž. N. prešikoval Y. cez cestu za požiarne zbrojnicu.

Svedkovia - príslušníci OO PZ Turčianske Teplice, ppráp. V. J. a I.. G. W. vo svojich výpovediach v podstate potvrdili, že sa niekedy v nočných hodinách dostavili na služobný zákrok do obce Slovenské Pravno, kde bola diskotéka a bolo oznámené, že mala byť napadnutá nejaká osoba. Keď sa dostavili

na miesto, bolo tam plno ľudí, bolo im povedané, že poškodený sa má nachádzať niekde za požiarnou zbrojnicou. Išli sa tam pozrieť, pričom poškodeného našli ležať vedľa budovy požiarinej zbrojnice, bola tam taká hrádza, schádzali dole tak 1 - 1,5 metra. Poškodený bol značne zbitý, vyzeral tiež, že mohol byť pod vplyvom alkoholu. Vyniesli ho spoza požiarinej zbrojnice dopredu a zavolali záchranku. Poškodený bol v takom stave, že s ním nebola žiadna komunikácia. Ľudia, ktorí boli okolo vykrikovali, že ho mal zbiť T. a nejaký M.. Boli sa potom pozrieť na diskotéke, kde bolo veľa ľudí, ale uvedeného T. tam nenašli. V tomto smere súd poznamenáva, že podľa výpovede svedka B. W. (č.l. 38 spisu), prezývkou „M.“ volajú obž. L. N..

Na základe odborného vyjadrenia znalca z odboru Zdravotníctva a farmácie MUDr. Petra Gémeša, zo dňa 20.10.2010 súd zistil, že poškodený B. Y. utrpel zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu vonkajšej steny dutiny čelustnej vpravo, krvácanie do oboch dutín čelustných a tržné rany na čele a dolnej pere, ktoré si objektívne vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní minimálne tri týždne, pričom bodové ohodnotenie bolestného zodpovedá celkom 80 bodom. V zmysle ust. § 123 ods. 2 Tr. zák. zistené zranenia poškodeného bezpochyby zodpovedajú ublíženiu na zdraví. Znalec pri svojom výsluchu pred súdom v celom rozsahu zotrval na záveroch písomne vypracovaného odborného vyjadrenia. Uviedol, že zranenia, ktoré popísal a spôsob ich vzniku zodpovedajú zaznamenaným údajom ako aj výpovediam svedka poškodeného B. W. a svedkyne Y. W. z prípravného konania. V žiadnom prípade komplex uvedených zranení nemohol vzniknúť jediným mechanizmom (napr. pádom na mieste, kde sa nachádzali kamene), pretože lokalizácia týchto zranení je rôzna. Pri pôsobení vonkajšieho násillia a súčasného otrasu mozgu, sú tieto dve diagnózy automaticky brané ako následok prejavu zranenia. V tomto kontexte nie je možné extrahovať otras mozgu z oblasti ostatných zranení. Aj pokiaľ ide o uvádzaný úder s prsteňom na ruke, zodpovedalo by to rane poškodeného na čele, kde je predpoklad, že mohla byť spôsobená takýmto tvrdým predmetom. Zlomenina prednej steny čeluste nemohla vzniknúť v dôsledku pádu, nakoľko ide o miesto, ktoré je kryté okolitými štruktúrami tváre. Musí teda ísť o priame pôsobenie vonkajšieho násillia. Musí ísť o predmet, ktorý má menšiu kontaktnú plochu a pôsobí v smere kolmom na zlomeninu. V tomto prípade je pravdepodobné, že zlomenina vznikla pôsobením tupého predmetu mäkkšieho charakteru. V danom prípade nebola iná alternatíva úrazu poškodeného.

Hoci vo výpovediach svedka poškodeného B. Y. boli určité rozpory, tento na hlavnom pojednávaní bez pochybností potvrdil, že ho zo sály vyviedli obž. N. a T., jedná sa o osoby, ktoré pozná. Nešiel s nimi dobrovoľne, títo ho vyviedli násillím, trhal sa im, opakovane sa vypytoval, čo sa deje, čo spravil. Na to mu N. povedal niečo v zmysle "veď uvidíš" alebo "pod' a uvidíš". N. síce do tváre nevidel, ale ako povedal tieto slová, spoznal ho podľa hlasu a je si istý, že to bol on. Súd k výpovediam poškodeného ešte dodáva, že určité rozpory či nejasnosti sú zrejme i dôsledkom toho, že poškodený bol intoxikovaný alkoholom (čo konštatuje lekárska správa), pri incidente navyše utrpel ľahký otras mozgu. Okrem poškodeného i svedok B. W. a Y. W. jednoznačne potvrdili, že videli ako Y. z diskotéky za Sokolovňu vyvádzali obžalovaní N. a T.. Túto skutočnosť navyše nespochybňoval ani samotný obž. M. T.. Čo sa týka následnej bitky, opätovne síce možno konštatovať, že medzi jednotlivými svedeckými výpovedami boli rozpory týkajúce sa začiatku konfliktu v mieste za Sokolovňou, avšak možno urobiť nepochybný záver, že obž. T. spoza Sokolovne po chvíli odišiel, čo je preukázané jeho vlastnou výpoveďou, výpoveďou poškodeného Y. i svedkov W. a teda následne s ním zostal iba samotný obž. N.. Tento ho potom vyviedol spoza Sokolovne cez cestu za požiarnu zbrojnicu, kde bol potom poškodený nájdený hliadkou polície v bezvedomí na zemi, za hrádzou s výškou okolo 1 - 1,5 metra. Podľa výpovede súdneho znalca MUDr. Petra Gémeša, zranenia poškodeného vznikli mechanizmom, ktorý zodpovedá jeho výpovedi, tieto boli spôsobené násillným konaním - údermi zo strany inej osoby a nemohli vzniknúť napr. pádom poškodeného.

Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov, ktorí boli vypočutí pred súdom, tieto obžalovaných viny nezabávajú ani nezakladajú dôvodné pochybnosti ohľadne vyššie uvedených skutkových zistení, vychádzajúcich najmä zo svedeckých výpovedí poškodeného B. Y., svedkov W. i obž. M. T.. Svedkyňa L. B., ktorá organizovala diskotéku vypovedala, že bola v šenku, odkiaľ do sály nebolo vidieť. Obž. N. bol stále pri šenku s viacerými ľuďmi, popíjal, ak odbehol tak na 2 - 3 minúty. T. tam nevidela. Po polnoci sa dozvedela od V. L., že bola bitka, že zbili mladého Y.. Svedok V. L., ktorý na zábave vyberal vstupné naproti tomu vypovedal, že sa až nad ráno dozvedel, že mladý Y. dostal. Všimol si, že L. (N.) bol v šenku, Y. tancoval a T. spal na stoličke hneď ako sa vošlo dnu. Počas doby čo tam bol sa nestalo nič výnimočné. Nevie čo sa dialo vnútri, bol pri vstupe a dnu nazrel len občas. Y. prišiel na diskotéku s W.. Pripustil však, že možno odbehol na WC, preto nevie kedy Y. odišiel, prípadne s kým. Svedok G. Š.

zasa uviedol, že sa väčšinou zdržiaval pri šenku, pričom videl pri šenku N. R. T.. O nejakom konflikte s Y. nevie. Svedok W. Q. rovnako potvrdil, že bol väčšinou pri šenku, taktiež obžalovaní boli väčšinou tam. Neboli však stále spolu, bol aj tancovať, tiež obžalovaní obaja tancovali. Svedkom konfliktu nebol, ale počul od Y. W., že Y. bol zbitý. Táto prišla dnu do Sokolovne s tým, že B. dostal. Hovorila, že tam bol M. T. a L. N., teda najskôr hovorila, že sa bije B. W., kričala, vrieskala, tak ju nerozumel. Svedok V. E. naproti tomu vypovedal, že T. pri šenku nevidel, tohto stretol len v sále. N. bol pri šenku, bol opitý. Y. videl vonku pred diskotékou keď prišiel okolo 22.00 až 22.30 hod., neskôr ho už nevidel. Obdobne svedkovia W. N. a V. N. uviedli, že obžalovaného N. videli v šenku, tento popíjal s kamarátmi. Svedok N.Č. videl T. v sále, videl tam i Y., B. W. a Y. W.. Z jednotlivých výpovedí vyplýva, že žiadna z týchto osôb nebola priamym svedkom či už násilného vyvedenia poškodeného zo sály ani samotnej bitky. Obrana obž. N., že sa po celý čas zdržiaval vo vnútri v šenku sa nepotvrdila, keď svedok Q. vo svojej výpovedi uviedol, že videl obž. N. aj tancovať. Taktiež svedkovia Q. a Š. potvrdili, že obž. T. videli aj pri šenku, tiež v sále, nie je teda pravdou, že celý čas spal pri vchode. Svedok L. pripustil, že nevidel kedy a s kým Y. odišiel, tiež potom nemohol byť prítomný celý čas pri vchode. Uvedené svedecké výpovede teda nespochybnili účasť obidvoch obžalovaných z nich na stíhanom skutku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchatelov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Čo sa týka osoby obžalovaného M. T., súd zistil, že doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný tunajším súdom, pričom bol odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť (§ 247 ods. 1, 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.), ale i trestné činy výtržníctva podľa § 202 ods. 1, násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a a porušovanie domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. Doposiaľ mu boli ukladané podmienkové tresty odňatia slobody, naposledy rozhodnutím OS Martin sp. zn. 1 T 93/01 zo dňa 18.2.2003 vo výmere 15 mesiacov so skúšobnou dobou do 23.3.2005. Pri všetkých odsúdeniach sa na neho musí hľadieť ako keby odsúdený nebol, čo o.i. znamená, že súd nemôže predchádzajúce odsúdenia vyhodnotiť ako prirážajúcu okolnosť. Fikcia neodsúdenia však nebráni na tieto okolnosti prihliadať pri posudzovaní osoby páchatela. Súd u obž. M. T. nezistil žiadne prirážajúce ani poľahčujúce okolnosti, preto pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 183 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 až 8 rokov. Po zhodnotení okolností činu, najmä spôsobu jeho spáchania, spôsobeného následku, pomerov páchatela, možností jeho nápravy a s prihliadnutím na mieru jeho účasti ako spolupáchatela (§ 34 ods. 5 písm. a/ Tr. zák.), súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom vo výmere 3 roky. Súd prihliadol i na skutočnosť, že obžalovaný sa čiastočne priznal ku spáchaniu činu a svoje konanie oľutoval. I s ohľadom na predchádzajúce podmienkové tresty, v prípade ktorých sa v skúšobnej dobe osvedčil, súd s poukazom na ust. § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienkovo odložil s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby na tri roky. V rámci probačného dohľadu podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému B. Y.. Počas skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život, nedopúšťať sa žiadneho úmyselného protiprávneho konania a splniť uloženú povinnosť, v opačnom prípade môže súd podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obžalovaného L. N., tento bol taktiež v minulosti 4-krát právoplatne odsúdený za trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2 T 114/2006 zo dňa 18.1.2007, a to pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Pri všetkých odsúdeniach platí zákonná fikcia neodsúdenia. Obžalovaný sa dopustil viacerých (troch) úmyselných trestných činov v jednočinnom súbehu, súd mu preto v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest, podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin zo zbíhajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný t.j. zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu prirážajúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane mu

príťažuje, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. v § 183 ods. 2 zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. z troch rokov na 4 roky a 8 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Súd uložil obž. L. N. trest odňatia slobody na samej dolnej (zvýšenej) hranici trestnej sadzby, nakoľko mal za to, že takýto trest je pre nápravu páchatela i ochranu spoločnosti primeraný a dostatočný. Obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, súd ho preto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému L. N. uložil povinnosť nahradiť poškodenému B. Y., nar. X.X.XXXX O. W., škodu vo výške 1.230,-Eur. Zo strany zákonnej zástupkyne - matky poškodeného bola v súlade s § 46 ods. 3 Tr. por. uplatnená už v prípravnom konaní náhrada škody z titulu ujmy na zdraví, nákladov súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou a vecnej škody. Súd priznal poškodenému náhradu škody z titulu náhrady za bolesť podľa lekárskeho posudku o bolestnom prim. MUDr. Petra Gémeša, v celkovom počte bodov 80. Súd pritom vychádzal z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v platnom znení. Výška náhrady za bolesť na rok 2010 za jeden bod je v zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 20.5.2010 v sume 14,89,-Eur. Teda výška bolestného predstavuje sumu 1.191,20,-Eur (14,89,-Eur x 80 bodov). Súd ďalej priznal i náklady súvisiace s liečením, a to náklady na cestovné do zdravotníckeho zariadenia v sume 23,40,-Eur a trovy poškodeného v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní v sume 15,40,-Eur (cestovné + vyhotovenie fotokópií zo spisu). Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko výška škody uplatnená z titulu poškodenia vecí nebola nijakým spôsobom preukázaná. Súd na náhradu škody zaviazal len obž. L. N., keďže ujma na zdraví poškodeného bola spôsobená výlučne jeho zavinením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.